

Collegi per adherir-se a aquella regió, d'entre les veïnes, a la qual es senti més afí; i després que cada regió s'hagi organitzat a la seva manera, o abans si es vol, puguin federar-se en la forma i el nombre que vulguin.

Ja que nosaltres hem de demanar la modificació dels Estatuts, ara és l'ocasió de demanar la reforma més ampla i justa necessària. Ara que la tendència universal és a la descentralització, ara que tots els nostres polítics semblen i diuen acceptar el fet de la personalitat de les regions, no hem d'acceptar els metges sense protesta, que se'ns sotmeti a un rabiós centralisme. En aquest sentit vaig presentar a la Junta General del Col·legi una addició a la tan ben pensada proposició del Dr. Pere Mas i Oliver, una i altra aprovades per unanimitat. La meva addició, improvisada en aquell moment i potser sigui més aviat una ampliació d'algun punt de la proposició venia a contenir els següents extrems:

Primer. Que es reconegui l'existència legal de les Regions.

Segon. Que cada Col·legi sigui lliure d'adherir-se a la Regió que més li convingui, entre les veïnes.

I tercer. Que doni a les Regions la llibertat d'organitzar-se a llur manera la previsió i la beneficència, sense perjudici de poder-se federar entre si algunes o totes lliurement, si ho creuen convenient.

Així, doncs, ja sabem la manera de pensar del Col·legi de Barcelona, i és ben segur que no som pas sols. Ara no falta sinó que els nostres representants defensin amb tot entusiasme i energia, per tot allà on sigui, la nostra manera de pensar. Hem de creure que així ho faran, i que en els casos de dubte o de defalliment, consultaran democràticament els seus representants. En el primer cas obraran amb veritable companyonia, i salvaran llur responsabilitat moral si pogués haver-n'hi, i en el segon poden refermar la seva autcritat, que els donarà noves energies a l'ens.

Barcelona, 14 juny 1930.